

δὲν ἔκλαυσε, μὴδὲ εἶναι πρὸς τὸν Θεόν, ὅταν τὸν ἐρώτα, μὴ νὰ ἐφραγῇς διὰ τὸ ξύλον; ὅτι ἐσφαλα Θεὸς μὲ. ἡμαρτον ποιητά μὲ. ἐπλανήθηκα, καὶ ἐπαράκυσσα τὸ θέλημά σου. ὅρα τὸ κλαίω καὶ θρήνω καὶ δέομαί σου, δέξαι με πάλιν τὸν παρήκοον. δὲν εἶπεν ἔτι, ἀλλὰ ἔρριξε τὴν ἀμορφὴν εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἶπεν, ὅτι ἡ γυναικα ὅπως με ἔδωκες, ἐκείνη με ὅρα ἐπλανέσων. ἔδειξε παρδύς, ὅτι ἐκεῖνος δὲν πταίει, ἀλλὰ ὁ Θεός, ὅπως τὸν ἔδωκε συνῆγορον τὴν Εὐαντὴν γυναικα, ἐκεῖνος πταίει. ἐρώτησε καὶ τὴν Εὐαν ὁ Θεός, καὶ μὴδὲ αὐτὴ εἶπεν, ὅτι ἐσφαλεν. ἀλλὰ ἔρριξε τὴν ἀμορφὴν εἰς τὸν ὄφιν, ὅτι ἐκεῖνος τὴν ὅρα ἐπλανέσων. ἐπειδὴ γὰρ τότε δὲν ἐμετανόησαν, μὴδὲ ὁ Θεός τὰς ἐδέχθη ὅρα τὴν ὑπερηφάνειάντας. οἰκονόμησεν ὕψιστον εἰς τὰς τελευταίας χρόνας καὶ καιρὸς, νὰ ἔλθῃ νὰ φορέσῃ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκῆς καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ νὰ βαπτισθῇ διὰ τὰ χεῖρα τῶν δύο τῶν Προδρόμων. ἀλλὰ ἄς ἔχω συγχωρησιν, ὅτι ὁ λόγος με ἀνάγκασε, νὰ εὐγω ἔξω διὰ τὸν σκοπόν μου. πλὴν ἄς ἔλθω, νὰ θαλύνω τὰ ζητήματά μας.

Καὶ πρῶτον μὴ ζήτημα εἰχαμεν, Διὰ τὸ ὅτι Χριστὸς ἀναμάρτητος ὅπως ἦτον, ἐβαπτίσθη; τὸ Βάπτισμα εἶναι ἐλύθρια τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ καθαρισμὸς τῆς ποροπατορικῆς ἀμαρτίας. ὁ δὲ Χριστὸς ἦτον ἀμέτοχος διὰ ἀμαρτίας, καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ προφήτης Ηἰσαΐας. Ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, ὅρα δὲ ἔδωκεν δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ. τίνος συνέκρινε ἐβαπτίσθη; καὶ λόγους εἰς αὐτό. τέσσαρα σοιχεῖα εἶναι, διὰ τὰ ὅποια σοιχεῖα εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ὁ Κόσμος ὅλος διὰ αὐτὰ σύγκεται. καὶ πάλιν εἰς αὐτὰ τὰ σοιχεῖα μέλει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀναλύσῃ, ἕως εἰς τὴν δεύτεραν παρεσίαν τῆς Κυρίας, πάλιν νὰ σωμαροῦσθῃ διὰ αὐτά. εἶναι δὲ πρῶτον μὴ σοιχεῖον καὶ ἀναγκαῖον, ὁ ἀνθρώπου. διότι χωρὶς ἀναπνοῆς ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ βασάσῃ μίαν ὥραν. δεύτερον δὲ σοιχεῖον ἐϋφελότερον εἶναι, ὁ αἰθέρ, ἡ γὰρ ἡ σῖα, ὅχι μόνον ἐπὶ τῇ ὅπως φαίνεται εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸς ἐϋφελότερος τῶν αἰθρῶν, καυστικός. τρίτον δὲ σοιχεῖον εἶναι, τὸ ὕδωρ. τέταρτον δὲ σοιχεῖον εἶναι, ἡ γῆ. διὰ αὐτὰ τὰ τέσσαρα σοιχεῖα εἶναι σωιστάμηνος ὁ ἄνθρωπος. καὶ ὁ μὴ ἀνὴρ λέγεται ἀνὴρ, ὅτι γίνεται διὰ τῆς αἰθρῆς, ἡ γὰρ ἀναπνέω, ὅτι αὐτὸν τὸν αἶρα ἀναπνέω. ὁ δὲ αἰθέρ λέγεται αἰθέρ, ὅτι γίνεται διὰ τῆς αἰθρῆς, ἡ γὰρ καίω, ὅτι εἶναι καυσικὸν τίποτες. τὸ δὲ ὕδωρ, ὅτι γίνεται διὰ τῆς ὕδατος, ἡ γὰρ βρέχω, ὅτι ὕδωρ βρέχει τὰ νέφη. ἡ δὲ γῆ λέγεται γῆ, ὅτι γίνεται διὰ τοῦ γῆ, ἡ γὰρ χωρῶ, ὅτι ἡ γῆ χωρεῖ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ὁλονῶν. αὐτὰ γὰρ τὰ τέσσαρα σοιχεῖα, ἐπειδὴ εἶναι σῶσας τῶν ἀνθρώπων κορμῶν, πρὸς τὸν ἦτον νὰ ἀγιασθῇ διὰ τὴν συγκατάβασιν τῆς Κυρίας. καὶ ὁ μὴ ἀνὴρ καὶ ὁ αἰθέρ, ἀγιασθήκαμεν διὰ τὴν συγκατάβασιν τῆς Θεῆς Λόγου, ὥσπερ πῶς ἐκ διὰ τὸν ἥλιον φωτίζονται. ἡ δὲ γῆ ἀγιασθήκαμεν, ὅταν ἐξυμνήθῃ σωματικῶς εἰς τὸ ἐπὶ τὴν αἰθρῶν. ὥσπερ καὶ τὸ ὕδωρ ὅπως εἶναι εἷμα διὰ τὰ τέσσαρα σοιχεῖα, νὰ ἀγιασθῇ καὶ αὐτό. ἀλλὰ εἰς δὲ δὲν ἦτον βολετὴν νὰ ἀγιασθῇ τὸ ὕδωρ.